

Dag allemaal,

Als jongste van acht werd ik 64 jaar geleden in een Vlaamse wieg gelegd en daar ben ik nogal goed uitgekomen. Ik heb vooral mijn oren en ogen de kost gegeven om eens te bekijken wat er in zo een groot gezin allemaal voorvalt. Ik kan je verzekeren, dat is het een en ander.

Na de "Normaalschool" (1969) – zo heette toen de opleiding voor kleuterleidster in Vlaanderen (de kleuterleider werd jaren later ingevoerd) – was er een overschot aan leerkrachten in het Vlaamse basisonderwijs. Ik moest genoeg nemen met een kantoorbaan in Brussel. Over zwarte humor gesproken, ik kwam terecht bij de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) op de personeelsdienst voor "tewerkgestelde werklozen", waar ikzelf deel van uit maakte. Hoe aangenaam, behulpzaam en plezierig mijn collega's ook waren, mijn voorkeur lag toch ergens anders. Ik kreeg zelfs een vaste baan aangeboden, maar ook dat kon mij er niet van weerhouden met dit werk te stoppen, een week voor ik in het huwelijksbootje stapte. Mijn lief, nu nog steeds mijn echtgenoot, studeerde ondertussen voor licentiaat in de Pedagogische en Psychologische wetenschappen aan de RUG (Gent, 1971).

We gingen in Gent wonen in een huis met souterrain aan de Hagelandkaai, een mooie straat met een bomerij langs de Leie. In die tussentijd kregen we onze zoon David. Toen er op een bepaald moment een ijzeren brug werd gebouwd om de toegang tot de stad te verbeteren en onze straat al het verkeer dat uit de stad kwam te verwerken kreeg, was de maat vol. In een huis-aan-huis blad stond: "boerderij in Munkzwalm" te huur. Een week later zijn we verhuisd. De natuur had ons weer te pakken, net zoals "De Bunt" in ons geboortedorp Hamme S/D, een natuurgebied waar Durme en Schelde samenvloeien, kortom, een oase van groen en water.

In 1974 werd onze dochter geboren. Toen Liesbet acht maanden was promoveerde Paul aan de RUG (Gent, 1975) op de taalontwikkeling van David. Ik was tot dan gewoon huisvrouw, tuinder, moeder, kokkin en boerin. We genoten van het mooie heuvelland van de Vlaamse Ardennen, de Zwalm en de zwalmstreek met zijn vele watermolens.

In de warme zomer van 1976 verhuisden we naar het altijd winderige Groninger vlakke platteland. In Sint Annen bij Ten Boer, hebben onze kinderen peuterspeelzaal en basisonderwijs doorlopen. Vanaf het begin heb ik in allerlei werkgroepen gezeten die met het basisonderwijs te maken hadden: voorleesmoeder, speelwerkbladen invullen, handvaardigheid instructie geven, feestcommissie met schoolfeesten en trouwerijen. Tussendoor volgde ik twee jaar avondonderwijs (1982/1983) in "De School voor Handenarbeid" in Groningen. Ik behaalde mijn acte handvaardigheid/kunstgeschiedenis voor het basisonderwijs. Ik kon aan het werk. In het nieuwe schooljaar na mijn opleiding besloot de minister van onderwijs alle vakleerkrachten uit het basisonderwijs te halen. Eind 1983, ik zat toch zonder werk, heb ik de dichtbundel "Tsjja" van onze vriend, schrijver en poëet Staf de Wilde, met tekeningen van Pol van Geert, voorzien van een vuil roze stoffen koft met de titel in stempeldruk.

Andere activiteiten tussen 1979 en 1984 waren poppenkast spelen op woensdagmiddag voor de kleintjes, in vele kleine dorpen van Noordoost Groningen. In de weekends werd het programma "Leven en werken van den Vlaming" voor hun ouders opgevoerd.

Samen met de dorpsvereniging, waar ik vier jaar secretaris van was, hebben we in 1984/1985 het dorps huis "Meulen" gerealiseerd. Met tal van activiteiten haalden we sponsorgelden op om de verbouwing te financieren.

In het arbeiderswoninkje te Sint Annen was geen ruimte meer voor Paul's passie, het schilderen. Hij had een grote schuur nodig. In maart 1986 werd een boerderij met grote schuur te Westerveelde in Drenthe onze thuishaven. Paul was sinds augustus 1985 door Hare Majesteit benoemd tot hoogleraar in de ontwikkelingspsychologie. Onze kinderen gingen in Assen naar het voortgezet onderwijs. Ik nam mij voor om van geen enkele organisatie lid te worden en wat voor mezelf te gaan doen. In de tussenliggende jaren had ik niet stil gezeten. Ik was al zeer vertrouwd met de PC, had al een email adres en leerde met desktop programma's werken. Ik werd freelancer, werkte tot 2005 aan een aantal leuke projecten en programma's, allemaal gericht op het onderwijzen van jonge kinderen.

Eind 1986 stelde ik een overzicht samen van de belangrijkste schilderijen van Paul' s oeuvre. Er hingen 212 werken in de Skans te Gorredijk. Een mooie retrospectieve van 20 jaar experimenteren, zoeken naar vorm, kleur, toets en nog veel meer.

Vanaf 2001 organiseerde ik met verschillende organisaties tentoonstellingen en lezingen over het werk van Paul, als schilder van "Le Bois D'Amis", een schilderijenproject. De laatste expositie (2013) was in de Stefanuskerk te Beilen

In 2003/2004 nam ik deel aan het Drents Theaterfestival, waarbij theatervoorstellingen en exposities in grote ruimtes en gebouwen werden gehouden.

In 2005 heb ik mijn eerste duikbrevet gehaald. Voor het duikbulletin, het krantje van de duikclub, heb ik verschillende verhalen geschreven. Op dit moment blijf ik op het droge en heb ik tijd genomen om mijn verhaal "Drukgeluk" voor de wedstrijd te schrijven. Maar ik heb nog meer hobby's. Wandelen, zwemmen, lezen en koken het hele jaar door, weven, poppenkastpoppen en kleren maken in de winter, tuinieren in het voorjaar en de zomer. Af en toe tussentijds reizen en als het niet teveel waait, fietsen.